

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 29. Cruce signati Pelusium in potestatem redigunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

in cu-
andum
viden-
illi a-
leemo-
nilita-
ubenti
in do-
ctorem
enera-
um ru-
omini-
spiritu-
i Ccri-
angen-
oldani-
Tum-
nte re-
r: O-
le J. E-
rentes
n Ma-
cia &
im eos-
is ex-
Deus-
7 Fra-
ficio-
, tem-
ctibus-
Trisia-
cus,
cus,

cus, defuncto Sancto Francisco haud plus Sæcul. XIII.
quam annis octodecim superstes. A.C. 1219.

§. XXIX.

Cruce signati Pelusium in potestatem redigunt.

Nec dum Christiani post tantum tem- Epist. Jac.
poris in obsidione difficulti consumti, de V. ap.
Pelusio potiundi spem abjecerant, & Sol- Bongars.
danus Melic - Camel eos saepe aggressus p. 1146.
expertusque, quod sibi ad eos depellen-
dos satis virium non esset, pacis condi-
tiones obtulit. Promisit redditurum
se veram Crucem, urbem Hierosolymam
cum omnibus circumiacentibus agris,
omnes Christianos captivos, & pecuniam
necessariam ad restaurandos Hierosoly-
mæ urbis muros, quos frater suus Cora-
dinus, seu Melic - el - Moaddam, Damasci
Soldanus, eodem anno millesimo ducen-
tesimo decimo nono, destruxerat. Præ- Sat. Vitri.
terea restituere volebat arcem Turonen- hist. orie. lib.
sem, haud procul Tyro urbe positam & 3. p. 1137.
complura alia munimenta, sed eo pacto,
ut Caracam sibi & Montem regium ser-
varet. Multis Cruce signatorum ratio-
ni consentanea & æquitati videbantur,
quæ petebat, sed neutiquam probaban-
tur illis, quibus Infidelium fallacia ma-
gis perspecta erat, scilicet Templariis,
Hospitalariis, Equitibus Teutonicis, Le-
Hib. Ecclesiast., Tom. XIX, Mm gato

Sæcul. XIII. A.C. 1219.

gato Pelagio, Cardinali Episcopo Albaniensi, Patriarchæ Hierosolymitano, Episcopis, cunctisque Clericis, cum dicerent; Saracenos, oblatæ pacis specie, nihil aliud quærere, quam ut validus Christianorum exercitus spargeretur in diversa, quod si obtinuissent, postea & urbem Hierosolymam & quæcunque se simulassent restituere, facili negotio iterum occupaturos esse. Ceterum credebant Christiani, veram Crucem in potestate Infidelium jam non esse, quam expugnata a Christianis Acria, Saladinus captivos redempturus, magna diligentia, sed frustra, quæri jussisset. At, quod Soldanus solerter conjecterat, pacis mentio discordiam in Christianorum, Pelusium oppugnantium, animos invexit. Quare Sedis Apostolicæ Legatus urbem obsessam, fame & contagione ad ultimareductam, subito impetu occupare statuit, atque amicorum fidissimis clam ad consilium advocatis, noctis sequentis beneficio usus, militum promptissimis incurire jussis, urbem sine pugna & pæne sine tumultu cepit, die quinta Novembbris anno millesimo ducentesimo decimo nono, postquam obsidionis ingens labores menses novem tenuisset.

Urbe purgata, nam cadaverum factore pæne tota infecta erat, Legatus Pelagius inter publicas preces procedens,

*Sup. Lib.
LXXVI.
§. 30. -*

cum Patriarcha, & toto Clero Acriensi, Sæcul. XIII.
in Festo Purificationis secunda die Fe- A.C. 1219.
bruarii, anno millesimo ducentesimo vi-
gesimo, ingressus, Officium divinum ce-
lebravit in quadam Ecclesia, jussu suo
præparata, ubi Cathedram Archiepisco-
palem erexit. In urbe complures alias
Ecclesias dedicavit, ritu Mahometanæ
superstitionis ejecto. Magnus captivo-
rum numerus venditus; & Jacobus Vi-
triacus magno labore & multis expensis
infantes, quos baptizaret, sibi servavit,
quorum plures quam quingenti statim
mortui sunt. Alios apud se retinuit, a-
liosque amicis suis tradidit, ut educaren-
tur, ac in sacris literis & piis moribus
instituerentur. Tum Legatus, accedente
sacræ Militiæ consensu, urbis & adjacen-
tis Regionis principatum Regi Hiero-
lymæ contulit, quo Regni ejus fines pro-
ferret.

Hæc de Pelusio expugnato narratio
ex Jacobi Vitriaci Epistola, quam ad a-
amicos suos in Lotharingiam dedit, excer-
pta est, in cuius fine subjungit: *Rane-*
rius S. Michaelis Prior nomen dedit Fra-
trum Minorum Religioni, quæ in to-
to orbe propagatur, quia formam pri-
mitivæ Ecclesiæ & vitam Apostolorum.
perfecte exhibet. Magister eorum Fra- 3.ep.417.
ter Franciscus, virorum amantissimus,
bonum omnium affectum sibi conciliat.

M m 2 Cete-

Sæcul.XIII.

A. C. 1219.

4. ep. 631.

Rain. n. 20. 21

Ceterum Sedes Antiochenæ jam bien-
nio vacabat, post obitum Rudolphi Pa-
triarchæ, qui anno millesimo ducentes-
mo decimo septimo deceperat, postquam
anno triginta tres huic Ecclesiæ præfui-
set. Et hanc quidem Dignitatem desti-
naverat Papa Petro Capuano, Cardina-
lis ejusdem nominis, Tituli S. Marcelli,
nepoti, quem, mutata postea mente, Car-
dinalem creatum, suo lateri adhærere
voluit. Quare, precibus trium Cano-
nicorum Ecclesiæ Antiochenæ motus,
Patriarcham eis dedit Ranerium, Eccle-
siæ Romanæ Cancellarium, eumque suis
manibus Viterbii die decima nona No-
vembris anno millesimo ducentesimo
decimo nono ordinavit. Natus is era-
in Comitatu Tudertino, atque ex Prio-
rato S. Frediani Lucæ ad Vice-Cancella-
rii officium, quod digne per triennium
obiit, evocatus.

*Regest.ap.
Rain.*

4. ep. 647.

Rain. n. 54.

§. XXX.

S. Dominicus Moniales includit.

Sancto Dominico inter hæc Romanam
reverso, Honorius Papa sub idem tem-
pus Epistolam encyclicam ad omnes Pra-
latos dedit, ipsi & Ordinis ejus Frati-
bus faventem, in qua hortatur & præci-
pit; hos Fratres ad Prædicationis Minis-
terium, cui consecrati essent, admitten-
t, eisque vitæ necessaria largiter sup-
pedivit.